

Skrytá história štyridsiateho verša – číslo šesť

Jedenásť

Jeff Pippenger

2026-04-02

Keď sa ujmeme štúdiá skrytých dejín, budeme uvažovať o vnútornej i vonkajšej línii proroctva, o ktorých sa teraz rozumie, že sú v súlade s dejinami od času konca vo verši štyridsať až po nedeľný zákon vo verši štyridsaťjeden. Vnútna línia týchto prorockých dejín je označená knihou Zjavenie v kapitole jedenásť a verši jedenásť. Vonkajšia línia je označená knihou Daniel v kapitole jedenásť, verš jedenásť. Vonkajšia línia Daniela 11 — verš 11 vstúpila do dejín v roku 2014 a vnútorná línia Zjavenia 11 — verš 11 vstúpila do dejín 31. decembra 2023. Vonkajšia línia predstavuje republikánsky roh šelmy zo zeme a vnútorná línia predstavuje protestantský roh šelmy zo zeme.

Spojené štáty

Kniha Zjavenie označuje jeden hlavný národ ako predmet posledných dní. Tým národom je šelma zo zeme, ktorá núti celý svet uctievať pápežskú šelmu z mora. Kniha Zjavenie označuje jeden hlavný národ, jednu konfederáciu desiatich národov a jednu falošnú cirkev. Tým národom sú Spojené štáty, šelmou zo zeme z trinástej kapitoly; falošnou cirkvou je šelma z mora z trinástej kapitoly; a biblickou zlou konfederáciou desiatich kráľov je Organizácia Spojených národov. Tieto tri mocnosti, predstavené ako drak, šelma a falošný prorok v Zjavení šiestnájtej kapitoly, vedú svet k Armagedonu.

Každý z nich je označený v Danielovi jedenástej kapitole, vo veršoch štyridsať až štyridsaťpäť, kde falošná cirkev prichádza k svojmu koncu medzi morami a vrchom preslávenej svätosti vo verši štyridsaťpäť, čo sa geograficky zhoduje s Armagedonom zo Zjavenia. Verš štyridsať sa začína v roku 1798, keď šelma z mora, to jest falošná cirkev, dostala smrteľnú ranu, a táto pasáž sa končí tou vzkriesenou šelmou z mora, ktorá je neviestkou zo Zjavenia sedemnájtej kapitoly, zomierajúcou po druhý raz, čím sa táto pasáž končí presne tam, kde sa začala. Hlavným národom tak v knihe Zjavenia, ako aj v Danielovi, sú Spojené štáty, zemská šelma zo vzbúrenskej trinástej kapitoly Zjavenia. Zemská šelma je tiež falošným prorokom v šiestnájtej kapitole Zjavenia a vo verši štyridsať Daniela jedenástej kapitoly sú ňou vozy, lode a jazdci.

Polovičné pravdy vôbec nie sú pravdou

Národom, ktorý je predmetom Danielovho proroctva i Zjavenia v posledných dňoch, sú Spojené štáty, a jedenásta kapitola Daniela sa začína tým, že výslovne označuje posledného prezidenta tohto národa. Táto pravda je ustáleným biblickým faktom, ktorý laodicejskí adventisti siedmeho dňa odmietajú tým, že sa ukrývajú za polopravdu. Polopravda, za ktorou sa v tejto veci skrývajú, spočíva v ich súhlase s tým, že Spojené štáty sú jednak šelmou zo zeme zo Zjavenia trinástej kapitoly a tiež falošným prorokom zo šiestnájtej kapitoly; predsa však odmietajú vidieť, že Donald Trump je v posledných dňoch jedným z hlavných predmetov biblického proroctva. Boh sa nikdy

nemení, a keď konal s Egyptom, faraón bol hlavným predmetom prorockých dejín; potom pri Babylone sú menovite uvedení Nebukadnesar i Baltazár. Kýros bol menovaný. Dáriuš bol menovaný. Biblia výslovne označuje posledného vládcu šelmy zo zeme, a nejde o náhodnú zmienku. Adventizmus vie, kým sú Spojené štáty v proroctve času konca, no nedokáže vidieť, že Boh v každom prorockom scenári oslovuje tak národ, ako aj jeho vodcu, a všetky tieto predchádzajúce posvätné dejiny znázorňujú posledné dni.

Trump v záverečnom videní

Donald Trump je prvým predmetom Danielovho záverečného videnia, ktoré je vyvrcholením všetkých prorockých videní nielen v knihe Daniel, ale v celej Biblii.

Témou posledného videnia prorockých dejín v Božom slove je Donald Trump. Je symbolom, ktorý označuje kroky vonkajšieho proroctva posledných dní o skrytých dejinách štyridsiateho verša. Je tiež spojivom, ktoré označuje a ustanovuje vnútornú líniu sto štyridsaťštyritisíc. Sto štyridsaťštyritisíc sú protestantským rohom na zemskej šelme zo Zjavenia trinásť a Donald Trump predstavuje republikánsky roh tej istej šelmy. Šelma je Ústava Spojených štátov, ako ju predstavuje ústavná republikánska vláda, ktorá spočiatku vytvorila oddelenie medzi oboma rohmi, no napokon zjednocuje rohy do obrazu pápežskej morskej šelmy.

Sestra Whiteová opakovane dáva do súvislosti zlatú sochu z tretej kapitoly Daniela so zákonom o nedeli posledných dní; koho teda predstavuje Nabuchodonozor? Adventizmus vám povie, že sú to Spojené štáty, šelma zo zeme z trinásť kapitoly Zjavenia, čo sa rovná určeniu, že to bol Babylon, kto hodil Šadráka, Méšaka a Abédnega do ohňa. Biblia označuje za toho, kto bol pri zákone o nedeli zodpovedný, Nabuchodonozora, tak kto je Nabuchodonozor, ak to nie je prezident, ktorý vládne, keď príde čoskoro nastávajúci zákon o nedeli?

Tri

Danielovo posledné videnie, ktorým je videnie pri rieke Hiddekel, je rozdelené do troch kapitol, z ktorých každá zodpovedá charakteristikám troch anjelov zo štrnásť kapitoly Zjavenia. Tieto tri kapitoly predstavujú prvého, druhého a tretieho anjela, ale zároveň predstavujú aj Danielovo posledné posolstvo. Jeho prvé posolstvo v prvej kapitole takisto predstavuje troch anjelov zo štrnásť kapitoly Zjavenia, a tým je na prvej kapitole i na videní pri rieke Hiddekel vyznačený podpis Alfy a Omegy.

Danielovo posledné videnie je postavené na rámci hebrejského slova „pravda“, ktoré je zložené z prvého, trinásť a posledného, dvadsiateho druhého písmena hebrejskej abecedy. Desiata kapitola stotožňuje Daniela ako študenta proroctva, ktorý je na dvadsiaty druhý deň premenený z laodicejského na filadelfského. Daniel je potom zmocnený porozumieť neodpečatenému vzrastu poznania, predstavenému v dvanásť kapitole. Prvá a posledná kapitola videnia označujú Daniela za symbol sto štyridsiatich štyroch tisíc, ktorí sú skutočnými študentmi proroctva.

„Nech je intelektuálny pokrok človeka akýkoľvek, nech si ani na okamih nemyslí, že niet potreby dôkladného a neustáleho skúmania Písma, aby sme prijali väčšie svetlo. Ako ľud sme

povolaní, každý jednotlivo, byť študentmi proroctva.“ Testimonies, zväzok 5, 708.

Prvá kapitola označuje tie isté pravdy ako videnie pri rieke Hiddekel a prvá kapitola videnia pri rieke Hiddekel označuje tú istú pravdu ako jeho tretia a posledná kapitola. Kniha Daniel nesie podpis Alfý a Omegy, lebo prvá kapitola označuje trojkrokový proces skúšky večného evanjelia a rovnako tak aj dvanásta kapitola. Potom v rámci troch kapitol, ktoré tvoria Danielovo posledné videnie, je prvá kapitola alfou a tretia kapitola omegou. To je v súlade s Danielovou prvou skúškou, čo má jesť, a s jeho treťou a poslednou skúškou, keď bol po troch rokoch súdený Nebúkadnecarom. Alfa skúška v Danielovi 1 sa týkala metodológie štúdia Biblie, znázornenej jedením buď babylonského pokrmu, alebo rastlinnej stravy.

Danielova vernosť metodológii „riadok na riadok“ spôsobila, že sa o ňom mohlo povedať, že „vo všetkých veciach múdrosti a rozumnosti, na ktoré sa ich kráľ pýtal, ich našiel desaťkrát lepších než všetkých veštcov a hvezdárov, ktorí boli v celom jeho kráľovstve.“ V omega dvanástej kapitole sú to múdri, ktorí rozumejú všetkým veciam múdrosti, a tých pribúda, keď je prorocké Slovo odpečatené. Dvanásta kapitola je omega k prvej kapitole a je tiež omegou k desiatej kapitole, alfe videnia pri Hidekele. V tejto alfa desiatej kapitole Daniel vstupuje do duchovnej skúsenosti, ktorá sa zhoduje s tým, ako sa múdri v dvanástej kapitole ustália v intelektuálnej skúsenosti. Prvá kapitola zdôrazňuje, že je to metodológia biblického štúdia, ktorá umožňuje študentovi proroctva ustáliť sa v pravde duchovne aj intelektuálne, aby mohol byť spečatený.

Predstavujúc pravých študentov proroctva v posledných dňoch, Daniel a traja hodnostári sú múdri, ktorí nielenže rozumejú nárastu poznania, odpečatenému v čase konca v roku 1989, ale rozumejú aj nárastu poznania pri 11. septembri. Napokon rozumejú neodpečatenému nárastu poznania 31. decembra 2023.

V ich úsilí o Božie prorocké svetlo sa menia z laodicejského hnutia Cirkvi adventistov siedmeho dňa stoštyridsiatich štyroch tisíc na filadelfské hnutie stoštyridsiatich štyroch tisíc. Keď táto zmena nastane, sú oddelení od tých, ktorí utiekli od videnia zrkadla.

Posolstvo ľudskej vzbury

Desiata a dvanásta kapitola sa zaoberajú stoštyridsiatimi štyrmi tisícmi, lebo predstavujú prvý a tretí krok v rámci pravdy. Keď sú zmocnení vnútornou skúsenosťou videnia zrkadla z desiatej kapitoly a zároveň osvietení odpečateným porozumením Daniel 12, majú hlásať posolstvo ľudskej vzbury. Posolstvo ľudskej vzbury je predstavené knihami Daniel a Zjavenie a toto posolstvo vzbury je zasadené do prorockého rámca kráľovstiev biblického proroctva, ako je predložený v Danielovi. Prorocká symbolika svedectva o ľudskej vzbure v knihe Daniel je v plnosti predstavená v jedenástej kapitole. Jedenásta kapitola je dejinami, ktoré sa začínajú koncom Babylonu a začiatkom Médov a Peržanov. Začína sa teda smrteľnou ranou Babylonu, ktorá je predobrazom smrteľnej rany pápežstva v roku 1798. Keď je smrteľná rana pápežstva uzdravená pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, stáva sa hlavou trojitého zväzku draka, šelmy a falošného proroka. Potom je ženou sediacou na šelme v Zjavení sedemnást' a tá žena má na čele napísané: Veľký Babylon. Pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone je uzdravená smrteľná rana Babylonu i pápežstva.

Ľudská vzburá, predstavovaná od čias Babylonu až po koniec sveta, tvorí rámec knihy Daniel, a jedenásta kapitola je vonkajším prorockým posolstvom, ktoré zaznamenáva túto vzburu posledných dní. Toto svedectvo o vz bure, nachádzajúce sa v jedenástej kapitole, sa zhoduje s poslednými šiestimi veršami tejto kapitoly a je v nich obsiahnuté. Posledných šesť veršov je posolstvom ľudskej vzbury a týchto posledných šesť veršov je predstavených skrze skryté dejiny štyridsiateho verša a v nich. Týmto spôsobom sa kniha Daniel redukuje na jednu kapitolu, tá sa následne redukuje na šesť veršov tejto kapitoly, a tie sa potom redukujú na skryté dejiny poslednej polovice jedného verša.

Jedenásta kapitola predstavuje trináste písmeno, ktorému predchádza prvé a po ktorom nasleduje posledné písmeno hebrejskej abecedy, pričom prvé i posledné sú vždy tie isté. Prvá kapitola označuje oddelenie múdrych od bláznivých pri videní zrkadla a posledná kapitola označuje oddelenie múdrych od bláznivých pri odpečatení. Inšpirácia nás poučuje, že zapečatenie sto štyridsaťštyritisíc je „ustálením sa v pravde, tak intelektuálne, ako aj duchovne“. Desiata kapitola označuje zapečatenie sto štyridsaťštyritisíc po duchovnej stránke a dvanásta ukazuje intelektuálnu stránku. Desiata kapitola označuje tri dotyky a tri stretnutia s nebeskými bytosťami. Dvanásta kapitola označuje trojstupňové očisťovanie múdrych, ktoré sa uskutočňuje nárastom intelektuálnej prorockej pravdy ako „očistení, vybielení a vyskúšaní“. Tak ako desiata kapitola má dva symboly trojice — tri dotyky a tri nebeské stretnutia —, aj dvanásta kapitola má trojstupňový proces skúšania, ako aj tri časové proroctvá.

Tri nebeské stretnutia v desiatej kapitole nesú pečať pravdy, lebo prvou aj poslednou nebeskou bytosťou, ktorá prišla do styku s Danielom, bol anjel Gabriel a prostrednou bytosťou bol Michael. Traja anjeli, ale Kristus bol anjelom v druhom kroku. Tri dotyky predstavujú postupné trojstupňové zmocnenie Daniela. V rámci tejto state Daniel trikrát označuje videnie v zrkadle, a tým umiestňuje tri videnia v zrkadle do rámca siedmich odkazov na videnie mareh v desiatej kapitole. Dvakrát je hebrejské slovo mareh preložené ako „vzhľad“ a dvakrát ako „videnie“, a ešte trikrát je preložené ako „videnie“. Tieto „ďalšie tri razy“ nie sú mareh; sú ženským tvarom slova mareh, totiž marah. Desiata kapitola má tri dotyky postupného zmocnenia, tri nebeské stretnutia, ktoré nesú pečať pravdy, a tri videnia v zrkadle, ktoré sú súčasťou siedmich odkazov na zjavenie Krista.

Vzhľad

Dve miesta, kde je *mareh* preložené ako „zjav“, zodpovedajú dvom miestam, kde je preložené ako „videnie“. Spoločne označujú Krista ako symbol, ktorý sa zjavuje ako smerovník v prorockých dejinách. V desiatej kapitole Zjavenia zostupuje anjel a kladie jednu nohu na zem a druhú na more. Sestra Whiteová nás informuje, že tento anjel nebol „nik iný než Ježiš Kristus“. Anjel zo Zjavenia desať je „zjavom“ Krista v prorockých dejinách. V trinástom verši ôsmej kapitoly Daniela sa zjavuje ako Palmoni a od piatej kapitoly Zjavenia ďalej sa zjavuje ako Lev z kmeňa Júdovho. Daniel predstavuje tých posledných dní, ktorí nasledujú prorocké zjavenia Krista, kamkoľvek by išiel. Ak sú v tom verní, sú vedení k videniu zrkadla, pred ktorým neverní utekajú.

Trojaké očisťovanie v dvanástej kapitole, založené na porozumení poznaniu, ktoré sa rozmnožuje, keď je proroctvo odpečatené, je sprevádzané tromi „časovými proroctvami“, ktoré predstavujú tri odlišné naplnenia pre každý z týchto troch veršov. Tisícdeväťdesiat rokov v siedmom verši, tisícdeväťdesiat rokov v jedenástom verši a tisíctristotridsaťpäť rokov v dvanástom verši označujú tri verše, z ktorých každý obsahuje časové proroctvo, ktoré sa naplnilo v dejinách a ktoré potom milleriti rozpoznali ako historické potvrdenie posolstva, ktoré hlásali. Predpoveď vo verši, historické naplnenie a milleritské použitie týchto dejín dosvedčujú naplnenie týchto troch proroctiev v posledných dňoch. Milleritská aplikácia času už však nie je platná, preto sa časové odkazy v týchto veršoch majú uplatňovať ako symboly, nie ako čas. Symbolika je v týchto veršoch ustanovená uplatnením verša, naplnenia verša v dejinách a milleritského predstavenia posolstva.

Chronológia ľudskej vzbury v jedenástej kapitole je pretkaná zväzkami, zmluvami a dohodami. Ľudské zmluvy, ktoré sú zobrazené v dejinách jedenástej kapitoly, sú postavené do protikladu s Božou zmluvou.

„V posledných dňoch dejín tejto zeme má byť Božia zmluva s jeho ľuďom zachovávajúcim jeho prikázania obnovená.“ Review and Herald, 26. februára 1914.

Rím ustanovuje celé videnie a keď je pápežský Rím po prvý raz oslovený v jedenástej kapitole, je označený ako „tí, ktorí opúšťajú svätú zmluvu“. Vnútorňa línia v Danielovi jedenást, ktorá je zároveň vnútornou líniou v skrytých dejinách štyridsiateho verša, predstavuje tých, ktorí v posledných dňoch vstupujú do zmluvy s Bohom, a vonkajšia línia označuje tých, ktorí túto istú zmluvu opúšťajú. Pri znázornení triedy, ktorá nebude mať úžitok z nárastu poznania v posledných dňoch, sú ich vonkajšie dejiny utkané na prorockej niti porušených ľudských zmlúv.

Do vnútornej línie stoštyridsiatichštyritisíc sú votkané mnohé symboly a znázornenia zmluvného vzťahu Boha s Jeho ľuďmi ostatku posledných dní. Symbol čísla „jedenást“ je jednou z týchto právd a skutočnosť, že jedenásty verš jedenástej kapitoly označuje vonkajšie i vnútorné videnie posledných dní, je zdôraznená tým, že Izaiáš v jedenástej kapitole a jedenástom verši určuje zámer a dielo Božieho zmluvného ľudu posledných dní.

A stane sa v ten deň, že Pán opäť po druhý raz vystrie svoju ruku, aby získal späť zvyšok svojho ľudu, ktorý zostane, z Asýrie a z Egypta, z Patrosu a z Kúša, z Élamu a zo Šineára, z Chamátu a z morských ostrovov. Izaiáš 11:11.

Rozptýlenie

V posledných dňoch bude ostatok Božieho ľudu dvakrát rozptýlený a bude potrebovať zhromaždenie. Siedmy verš dvanástej kapitoly Daniela označuje rozptýlenie Božieho ľudu v posledných dňoch, a tým predstavuje tisícdeväťdesiat dní ako symbol rozptýlenia.

A počul som muža oblečeného do ľanového rúcha, ktorý bol nad vodami rieky, keď pozdvihol svoju pravú i svoju ľavú ruku k nebu a prisahal na Toho, ktorý žije naveky, že to bude na čas, časy a pol času; a keď dokončí rozptýlenie moci svätého ľudu, všetky tieto veci sa dovršia. Daniel 12:7.

Dvaja svedkovia boli rozptýlení v jedenástej kapitole Zjavenia po tom, čo vydali svoje svedectvo.

A keď dokončia svoje svedectvo, šelma, ktorá vystupuje z bezodnej priepasti, povedie proti nim vojnu, premôže ich a zabije ich. A ich mŕtve telá budú ležať na ulici veľkého mesta, ktoré sa duchovne nazýva Sodoma a Egypt, kde bol aj náš Pán ukrižovaný. A ľudia z národov a kmeňov a jazykov a ľudstiev budú hľadiť na ich mŕtve telá tri a pol dňa a nedovolia, aby ich mŕtve telá boli uložené do hrobov. A obyvatelia zeme sa budú nad nimi radovať a veseliť sa a budú si navzájom posielat' dary, pretože títo dvaja proroci trápili tých, ktorí bývajú na zemi. Zjavenie 11:7–10.

V nasledujúcom verši, v jedenástom verši, sú dvaja svedkovia vzkriesení zo svojej smrti na ulici Sodomy a Egypta. Tú istú smrť zobrazuje Ezechiel ako údolie roztrúsených, mŕtvych, suchých kostí. Dvaja svedkovia predstavujú republikánsky a protestantský roh, ktoré boli zabité v roku 2020. Protestantský roh zomrel pri svojom falošnom predpovedaní 18. júla 2020 a republikánsky roh zomrel pri ukradnutých voľbách roku 2020. Izaiáš uvádza, že keď sú svedkovia vzkriesení, čo označuje ako zhromaždenie po druhý raz, títo svedkovia sa stávajú zástavou, ktorá zhromažďuje robotníkov jedenástej hodiny.

A v ten deň bude koreň Izaiov stáť ako znamenie pre národy; pohanovia ho budú hľadať a jeho odpočinok bude slávny. A v ten deň sa stane, že Pán po druhý raz vzťahne svoju ruku, aby získal späť ostatok svojho ľudu, ktorý zostane, z Asýrie a z Egypta, z Patrosu a z Kúša, z Élamu a zo Šineáru, z Chamátu i z ostrovov mora. A vztýči znamenie pre národy a zhromaždí vyhnancov Izraela a rozptýlených z Júdu zide zo štyroch strán zeme. Izaiáš 11:10–12.

Keď Pán po druhý raz vystiera svoju ruku, aby zhromaždil, zhromažďuje „vyhnancov Izraela“. „Vyhnanci Izraela“ sa stávajú zástavou pre pohanov, a z tohto dôvodu musia byť vyvrnutí skôr, než budú zhromaždení. Boli vyvrnutí do Ezechielovho údolia mŕtvych kostí a keď boli raz pobití, ležali na ulici tam, kde bol ukrižovaný aj náš Pán, zatiaľ čo sa druhá skupina radovala.

Počujte slovo Hospodinovo, vy, ktorí sa trasiete pred jeho slovom: Vaši bratia, ktorí vás nenávideli a vyhánali vás pre moje meno, hovorili: Nech je Hospodin oslávený. Ale on sa ukáže na vašu radosť, a oni budú zahanbení. Izaiáš 66:5.

Tí, ktorí sa trasú pred Božím slovom, sú vyhánaní svojimi bratmi, ktorí ich nenávideli. Jeremiáš označuje, čo sa stáva bratom, ktorí nenávideli zástavu.

Preto takto hovorí Pán: Hľa, uvediem na nich zlo, z ktorého nebudú môcť uniknúť; a hoci budú ku mne volať, nevypočujem ich. Jeremiáš 11:11.

Kontextom jedenásteho verša je Božia zmluva a všetci proroci hovoria o posledných dňoch, takže zmluva, o ktorej je tu reč, je obnovením zmluvy so sto štyridsiatimi štyrmi tisícmi.

Slovo, ktoré prišlo k Jeremiášovi od Hospodina: Počujte slová tejto zmluvy a hovorte mužom Judska i obyvateľom Jeruzalema. A povedz im: Takto hovorí Hospodin, Boh Izraela: Nech je zlorečený muž, ktorý nepočúva slová tejto zmluvy, ktorú som prikázal vašim otcom v deň, keď som ich vyviedol z egyptskej krajiny, zo železnej pece, hovoriac: Počúvajte môj hlas a plňte ich podľa všetkého, čo vám prikazujem; a budete mojim ľuďom a ja budem vašim Bohom, aby

som splnil prísahu, ktorou som prisahal vašim otcom, že im dám krajinu oplývajúcu mliekom a medom, ako je tomu dnes. Nato som odpovedal a povedal: Amen, Hospodine.

Potom mi Hospodin povedal: Hlásaj všetky tieto slová v mestách Judska a na uliciach Jeruzalema a hovor: Počujte slová tejto zmluvy a zachovávajúte ich. Lebo dôrazne som napomínal vašich otcov odo dňa, keď som ich vyviedol z egyptskej krajiny, až po tento deň, včas vstávajúc a napomínajúc ich slovami: Poslúchajte môj hlas. Ale oni neposlúchali ani nenaklonili svoje ucho, ale každý chodil podľa zatvrdilosti svojho zlého srdca; preto uvediem na nich všetky slová tejto zmluvy, ktoré som im prikázal plniť, ale oni ich neplnili.

A Hospodin mi povedal: Medzi mužmi Judska a medzi obyvateľmi Jeruzalema sa našlo sprisahanie. Vrátili sa k neprávostiam svojich otcov, ktorí odmietli počúvať moje slová; išli za inými bohmi, aby im slúžili; dom Izraela i dom Judov porušili moju zmluvu, ktorú som uzavrel s ich otcami. Preto takto hovorí Hospodin: Hľa, privediem na nich zlo, ktorému nebudú môcť uniknúť; a hoci budú ku mne volať, nevyslyším ich. Jeremiáš 11:1–11.

Tému súdu nad laodicejským adventizmom siedmeho dňa, ktorú Jeremiáš označuje, opakuje Ezechiel v jedenástej kapitole, v jedenástom verši.

Toto mesto nebude vašim kotlom a vy nebudete mäsom uprostred neho; ale budem vás súdiť na hranici Izraela. Ezechiel 11,11.

Inšpirácia priamo stotožňuje zapečatenie v deviatej kapitole Ezechiela s tým istým zapečatením stoštyridsaťštyritisíc v siedmej kapitole Zjavenia. Jedenásty verš jedenástej kapitoly je jednoducho pokračovaním súvislého Ezechielovho rozprávania o súde nad Cirkvou adventistov siedmeho dňa, ktorú sestra Whiteová označuje ako Jeruzalem v deviatej kapitole Ezechiela. Tí, ktorí neprijali pečať, sú vo videní v kapitolách deväť až jedenásť súdení a zahubení.

Videnie 9/11 v Ezechielovi označuje neverných ako tých, ktorí sú vyvedení von z Jeruzalema, aby boli súdení; tým sa určuje konečné oddelenie tých, ktorí sa hlásia k tomu, že sú poslednou cirkvou, znázornenou v knihe Zjavenie. Symbol „jedenásť, jedenásť“ je symbolom zmluvy, do ktorej vstupuje stoštyridsaťštyritisíc s Bohom. Keď sa tieto čísla sčítajú, predstavujú dvadsaťdva, čo je desatina z dvestodvadsať, jedného zo symbolov spojenia Božstva s ľudstvom.

Dvestodvadsať rokov medzi rokmi 677 a 457 pred Kr. spája Danielovo proroctvo o dvetisícristo dňoch s Mojžišovým časovým proroctvom o siedmich časoch. V týchto dvestodvadsiatich rokoch možno v značnej miere rozpoznať symbol práce zmierenia, ktorá sa začala, keď sa tieto dve proroctvá spolu naplnili v roku 1844. Mnohé možno vyložiť o tom, čo je symbolicky predstavené číslom dvadsaťdva ako desiatkom z dvestodvadsiatich, ako je to aj v prípade čísla jedenásť. To, čo tu chcem určiť, je vzťah medzi jedenástimi a dvadsiatimi dvoma.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v týchto úvahách.